

Pollágh Péter

Erdőkezdő

Bocs, ha túl sok halálfalót,
kviblit és muglit
kiátkoztam vagy kinevettettem,
mosd meg a tődöt,
ne akadnál már fel
mindég rajtam.
A Polipot túl korán,
túl sokáig néztem,
a túlérés legelső jele nekem elég,
hogy vége legyen:
lefagyasszam vagy felkössem
a képzeletem.

Magasra vágytam, mindig felfelé.
Mint a panda:
szép, szabályokat elunt lény.
Mint a vanília:
Sárgaföld egykori, fellázadt virága.

Felfelé éltem. Panoráma Péter.
Első ezen a néven.
Édesen beszéltem.
Levegőnek nézve,
üres zsebbel, lebegősen.

Már rég nem iszom.
Ambíció sem maradt.
Nem vagyok ugyanaz.
45 múltam: Latinovits
kipipálva, rajta is túl vagyok;

s csak annyit mondhatok:
hajnalban menj futni,
akkor kezdő még az erdő.

Depresszió

Én beléptetem,
s belép velem
egy hideg tetem.

Én

A prózaég alatt
én elkapartalak.

Horváth Eve

Gary Balla balladája

Az apró vizesések itt, Észak-Karolinában,
Mint hajad a kezeim között, Jamie.
Ujjaim tömpék és gépszírosak, épp
Egy törött alkatrészt cseréltem az
Erdő közepén. Két kutyánk elkísért
Minket bolyongásainkra, kislányunk
Alszik a lakókocsinkban. Megszereltem
A fákat, most hangosan nyögnek és
Bólogatnak, hangom ércesedik, sokat
Dohányzom. Amikor dől a fa, az ad ki
ilyen hangot, vagy maga a fűrész? Hozd
Ide, Jamie, a kalapácsot. Ezt most bele-
Verjük. A szemem alatti karikákat már
Kiskorom óta hordom. Kell, hogy valami
Óvja és kiemelje a barna bőrből
A halványkéket. Egy bagoly huhog.
Látod, ez a hidraulikus szerkezet.
A könnycsatorna felett szivárvány
Keletkezik. Hajnali sötétben
Kiosonunk, Jamie, leereszted a kávé,
Megcsókolom a tarkód. Egy csavart
Kiveszek a térdemből, és neked adom.
Azután keresünk egy sziklát, ahonnan
Lógathatom a csonkom, nézzük